

Lo Trovador

(CANÇÓ)

D'un gran castell al costat
hi ha grans gatosas
y á dintre de son vallat
hi ha flors hermosas;
un gran mur ja mitg ruinós
fa llurs confins
es ell qui estima á tots dós
bosc y jardins.

Un home en lo món trováu
fent de moralla
qu'aima'l ric com á l'escláu
de la batalla
aquest home que tant val
de tan bon cor
ve de terra Provençal
n'es trovador.

Una reina n'está trista
trista y plora
més al tenirne á la vista
son cor ja gosa
l'hom que ab sencillesa tal
li canta amor
es de terra Provençal
n'es trovador.

Un traidor á un cavaller
fa greu ferida
y ab remeys lo gran guerrer
torna á la vida,
qui li ha tret lo cop mortal
no es el traidor
es de terra Provençal
n'es trovador.

Per un camí un mendicant
com desfallit

al matí ja no te fam
y está en bon llit,
qui l'ha curat d'aquet mal
no es ric senyor
es de terra Provençal
n'és trovador.

Qui canta d'antics guerrers
grandiosas glorias
qui canta de caballers
bellas historias
en un gran castell feudal
guanyant molt llor
es de terra Provençal
n'es trovador.

Qui és que sab á una nineta
dar alegria
quan al llit recolsadeta
te l'agonia?
Cantantli bell matinal
fentli l'amor,
un de terra Provençal
un trovador.

Éll es qui junta ab sos cants
la grañ noblesa
ab aquells pobrets humáns
fills de pobresa
anéu qu'abraci mortals
los vostres cors
aixis son los provençals
los trovadors.

Montay Maley.

